

Derimod tror jeg, at vi skulle have en ret klækkelig Forøgelse af Postvæsenets Indtægter, hvis vi i den nærmeste Aarrække ville gaa ud fra, at Postvæsenet skal bære sig og give et lille Overskud, hvilket jeg mener er korrekt. Jeg tror ikke her, det vil slaa til, at de Tanker gennemføres, som fremsattes saavel fra det ærede Medlem for Københavns 2den (Benzon) og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen). Hvad det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds antydede, var, for saa vidt jeg forstod ham ret, en Forhøjelse af Prisen paa saadanne Frimærker, som betinge en Søndagsomdeling, men det vil vist kun forslaa ganske lidt. Jeg tror heller ikke, det vil nytte stort, som begge de nævnte Herrer vare enige om, at nedsætte Vægten paa almindelige Breve til 3 Kvint, altsaa tage en højere Pris for mere vægtige Breve. Heller ikke det, tror jeg, vilde give noget nævneværdigt i Kassen. Nej, vil man have en større Indtægt af Postvæsenet, er der, tror jeg, ikke andet at gøre end at gaa til de 3 Hovedkonti, som virkelig veje noget, og det er henholdsvis 8- og 4-Øres Breve og Avisportoën. Paa disse Punkter, og da navnlig paa det første, kan det forslaa noget at gaa til en Forhøjelse. Jeg erindrer meget vel, at i sin Tid efter Møntforandringen, da Postloven den Gang blev vedtagen, var det Regeringens Hensigt, at Portoën for almindelige Breve skulde være henholdsvis 5 og 10 Øre; men jeg ved ogsaa rent underhaanden, at en af vore dygtigste og største Købmænd i København ved sin personlige Indflydelse opnaaede at faa det gjort Regeringsmyndighederne den Gang begribeligt, hvilken uhyre Indflydelse det havde paa Udgifterne i en stor Mængde Forretninger, om Portoën var 10 eller 8 Øre for almindelige Breve. Det lykkedes den paagældende at faa Ørenlyd for den Anskuelse, at man forsøgsvis, indtil en Revision senere skulde foretages, skulde fastsætte Portoën henholdsvis til 8 eller 4 Øre for almindelige Breve. I 1888, da Postloven blev revideret, var der ogsaa Tanker fremme — men kun ganske sporadisk og egentlig ganske spagfærdigt — om at gaa til en Forhøjelse af Taksterne, idet man den Gang allerede frygtede for, at Postvæsenet ikke i Længden vilde kunne bære sig.

Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds sagde, at det er ret betydeligt, naar man paa selve de Takster, der ere Hovedsagen

af Postvæsenets Takster, gaar til en Forhøjelse af 25 pCt. Det maa erkendes. Men, som sagt, vil man skaffe Balance, og vil man ind paa en Revision af Posttaksterne, der i en længere Aarrække vil have Udsigt til at kunne give Dækning, ikke alene for de nuværende, men ogsaa for saadanne Forøgelser i Fremtiden, som sikkert ville komme, tror jeg ikke, man kan komme til noget synderligt andet end det, Regeringen har foreslaaet.

De 2 ærede Medlemmer, der sidst talte, vare enige om at tage det Beløb ind i Statskassen, som nu gives ud som Rabat paa Frimærkekøb. Jeg kunde meget vel gaa med til denne Foranstaltning, hvis man kunde forudsætte, at der paa en anden rimelig Maade blev tilvejebragt Adgang for Befolkningen, navnlig paa Landet, til at købe Frimærker uden alt for stort Besvær. Thi det er jo det, som Rabatten betyder, at man derigennem forsoner sig med at købe flere Frimærker ad Gangen, hvilket jo navnlig gælder alle saadanne korresponderende, som kun skrive et Brev i Ny og Næ. Alle vi andre, der skrive mange Breve, vilde nok købe et Ark Frimærker ad Gangen — det tvivler jeg ikke om — selv om der ingen Rabat gaves. Men jeg skal indrømme, at det er ret fristende, naar der staaar 300,000 Kr. paa Papiret, som med et Pennestrøg kunde bringes ind i Statskassen, da at tage under Overvejelse, om man ikke burde gaa dertil.

Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i den Betragtning, der ligger til Grund for Forhøjelsen af Portoën for Postanvisninger. Det har tidt undret mig, at man i sin Tid er kommen til en saa urimelig lav Sats som 8 Ø. for Postanvisninger indtil 30 Kr.; det er en Anomali, der ikke bør staa længere. Selv om man ikke vil gaa til en anden Forandring, er det, rent rationelt set, urimeligt, at Postvæsenet skal besørge Postanvisninger, udbetale dem igen, journalisere dem o. s. v. for et Beløb, der ikke er større end det, det faar for almindelige Breve.

Med Hensyn til et Par enkelte Satser, som foreslaas at skulle blive staaende, som de ere, nemlig 4 Øre for Tryksager og Vareprøver — ja, det er egentlig kun de 2 Ting — er det ikke meget store Summer, det drejer sig om, men det forekommer mig, at det ser mærkeligt ud, at de to Satser saa godt som ene blive staaende uforandrede. Jeg er ikke blind for, at der er en til, der bliver staaende uforandret, nemlig de 3-Øres Brevkort inden for Postdistrikterne, men med Hen-